

[Finansministeren.]

Oppositionspartier vilde have takket mig, fordi jeg har fremsat dette Forslag, og havde givet mig Tilslutning dertil. Det viser sig, at det gamle Ord: Tager man Hatten op, faar man Klø, og tager man den ikke op, faar man ogsaa Klø! gælder ogsaa i det politiske Liv. Efter de Udtalelser, der er faldet her i Dag, synes der ikke at være meget Haab om, at de to Partier, hvoraf det ene i alt Fald meget stærkt har kritiseret, at man havde den store løse Gæld, vil gaa med til det foreliggende Lovforslag. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke kan ske, thi som jeg har udtalt tidligere, har Hensigten stadig været den, at man, naar Tidspunktet var gunstigt, skulde søge at optage et fast Laan. Jeg tror, at der i Løbet af kort Tid vil være Mulighed for at naa til dette Resultat, men, som sagt, Udtalelserne her i Dag tyder ikke meget derpaa.

Den ærede Ordfører for Venstre (Kyed) kunde ikke forstaa, at jeg vilde nøjes med 65 Mill. Kr., efter at man tidligere havde talt om 100 Millioner; det ærede Medlem Hr. Korsgaard fortalte ogsaa, at det oprindelig havde været Tanken at optage et Laan paa 100 Millioner, idet Trykkeriet i Gaar ved en Fejltagelse omdelte et Forslag, som egentlig ikke eksisterede. Naar jeg har ønsket at blive staaende ved 65 Mill. Kr., er det af forskellige Grunde, som jeg skal gøre Rede for, naar Lovforslaget kommer til Behandling i Finansudvalget. Naar man henviser til Norge — men det skal jeg komme til senere —, saa drøfter man, saa vidt mig bekendt, ikke dør den Slags for aabent Tæppe som herhjemme, her er vi folkelige, ogsaa i de Tilfælde, hvor maaske betydelige Interesser kan blive forskertset, men derved er intet at gøre. Naar jeg mener at kunne nøjes med 65 Mill. Kr., er det, fordi vi, selv om vi til Tider har Overtræk i Nationalbanken, der er oppe paa disse Højder, i Henhold til gældende Love har Ret til at udstede 50 Mill. Kr. Skatkammerbeviser, og endelig er der vedtaget forskellige Love, hvorefter Finansministeren bemyndiges til at optage Laan til forskellige Arbejders Iværksættelse. Hvis ikke andet skiller os ad end det, at man mener, vi absolut skal gaa op til 100 Mill. Kr., saa kan vi nok blive enige; det skal jeg slet ikke strides med det ærede Medlem om.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at det vilde være urimeligt at give Finansudvalgene saa stor Bemyndigelse, som her er Tale om, forbavser det mig, thi Finansudvalgene er jo efterhaanden

blevet et meget betydende Udvalg, der træffer vidtrækkende Afgørelser, og her er Spørgsmaalet: Kommer der en gunstig Situation, hvor man er i Stand til at optage det her foreslaaede Laan eller foretage den Konvertering af Laan, der er nævnt, skal man saa, hvis Rigsdagen er hjemsendt, indkalde den og bekendtgøre for hele Verden, at nu er Danmark i den Situation at skulle optage et Laan? Det forekommer mig, at naar man giver Finansudvalgene den Bemyndigelse at godkende Laanbetingelserne, maa man kunne være tilfreds dermed.

Jeg kan ikke gaa ind paa den Ordning, det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om. Hvis f. Eks. det ærede Medlem fra Retsforbundet, der nu sidder i Finansudvalget, og som i Dag har udtalt, at han er imod, at der overhovedet optages Statslaan, følgende sin Tanke her siger: Nej, det vil jeg ikke være med til! saa er man afskaaret fra at optage Laan, eller ogsaa maa man indkalde Rigsdagen. Med al Respekt for Retsforbundet synes jeg alligevel, at det er at indrømme det større Ære og Betydning, end der tilkommer det. Selv om et andet Parti maatte ønske at indkalde Rigsdagen, kan jeg heller ikke mene, at det skulde gøres, naar der er Flertal i de to Udvalg, og man maa jo ikke glemme, at Oppositionspartierne har Flertal i Landstingets Finansudvalg; jeg synes, det maa være tilstrækkeligt at opnaa Flertal i begge Udvalgene.

Med Hensyn til Konverteringen mindede det ærede Medlem Hr. Hartel om, at han i sin Tid havde gjort opmærksom paa, at nu var der Mulighed for at konvertere de amerikanske Laan, idet det jo var lykkedes Norge at faa konverteret nogle Laan. Jeg oplyste dengang over for det ærede Medlem, at længe før det ærede Medlem fik Sæde i denne Sal, havde man i Ministeriet beskæftiget sig med Spørgsmaalet og havde ført ret vidtgaende Forhandlinger om at faa konverteret enkelte af disse amerikanske Laan, men at der ikke var nogen Mulighed dengang paa Grund af Forhold, som jeg ikke her kan give Oplysning om. At vi senere skulde have ligget paa den lade Side, maa jeg desværre bedrøve det ærede Medlem Hr. Hartel med at benægte; det har vi ingenlunde gjort. Der er ført Forhandlinger ogsaa i den senere Tid, og jeg skal ogsaa i Finansudvalget oplyse om, hvorfor denne Konvertering ikke har fundet Sted allerede nu. Men jeg ønsker ikke at gøre det her i Salen. Forslaget skal henvises til Finansudvalget, og